

Love, idet Omkvædet stadig er: Bevares, der er stor Sandsynlighed for, at Loven ikke bliver brugt, men vi vil have den for Tilfældet. Nej, det kan vi fra vor Side ikke være med til. Vi mener, at der kommer tilstrækkelig Jord frem uden Ekspropriation. Gør der ikke det, saa er Tiden inde til for Alvor at overveje Ekspropriationsspørgsmaalet.

Det var i og for sig et betimeligt Spørgsmaal, skønt det er stillet saa tidt, naar det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich) spurgte Landbrugsministeren om hans Stilling til Spørgsmaalet om Ekspropriation, om han vilde staa ved en Udtalelse, han havde fremsat i Køge, men det er dog nemmere at slaa op i Landstingstidende. Der faar man et udmærket Indtryk af, hvad Landbrugsministeren mener, for han vil gaa meget langt ned med Hensyn til Ekspropriation efterhaanden, som han ogsaa udviklede her, og paa den Maade bringe evig Uro ind i Landbruget. Det er netop Sagen, den enkelte Landbruger ved aldrig, hvornaar Nævnet vil slaa ned og sige: Hør min Ven, du kan udmærket godt leve, fordi du kommer af med en 15—30 Tdr. Land af din Jord, du har alligevel mere end din Nabo. Det er ikke efter det Princip, vi ønsker at lovgive. Vi mener, at der i Lovgivningen skal være et Retsgrundlag, og det skal først bevises, at det virkelig er nødvendigt at gaa til Tvangsafstaaelse, inden vi vil være med til det.

Nej, der vil ingen Ro være om dette Spørgsmaal, den enkelte Landbruger vil aldrig vide sig sikker, naar vi giver denne Lov, saaledes som den højtærede Landbrugsminister vil have den affattet; saa bliver det de 6 Mænd, der faar Hals- og Haandsret over, hvad der skal eksproprieres af Jord i Danmark. Rigsdagen har ikke det fjerneste at skulle have sagt. Det er Nævnet, der i Forbindelse med Ministeren udelukkende afgør, hvilke Landbrugere der skal afstaa større eller mindre Dele af deres Arealer. Dette, mener vi, kan blive fuldstændig vilkaarligt, og derfor kan vi ikke være med til det.

Med Hensyn til de Tilbud om Salg af Jord, der i det hele er gaaet ind, har vi hørt — det staar i Bemærkningerne til Lovforslaget —, at der er mange, der ønsker at sælge for Tiden, og der kommer saamænd mange flere næste Aar. Saa siger det ærede Medlem for Lejre-Kredsen (N. Frederiksen), at det er til Priser, som er langt over, ja, det dobbelte af, hvad Jorden i Virkeligheden er værd. Nu kunde det være

rart at se, hvad det er for Tilbud. Vi har ikke set dem i Jordlovsudvalget, det er kun det ærede Medlem, der foreløbig har nogle private Tilbud. Jeg skal nævne et enkelt Eksempel ovre fra den jydsk Hede. Det er naturligvis som Peber i Næsen paa en hel Del Sjællandere, naar man taler om den jydsk Hede, de kan slet ikke tænke sig, at Folk overhovedet kan eksistere derovre, men det gaar nu egentlig meget godt, synes jeg. Der er gentagende blevet talt om Orten Hede, som en Forening ejer, og det bliver sagt, at det er udmærket god Jord, naar den kommer under Kultur. Naar dette Stykke Jord først er kommet under Kultur, vil Foreningen hellere end gerne overlade det til Jordlovsudvalget, og maaske kunde der paa den Maade paa de 11—1 200 Tdr. Land blive en hel Landsby. Jeg er sikker paa, at Jorden kan faas til en meget rimelig Pris. Jeg kunde nævne mange andre Eksempler paa, at der vil være Jord nok at faa til Købs. Derfor vil jeg meget henstille, at man søger at gennemføre Lovforslaget. Det hører jo nemlig sammen med de tre andre Jordlove, vi har faaet. Jeg synes ogsaa, Regeringspartierne maa have Interesse i at faa det gennemført, thi ellers kommer man uvilkaarlig til at tænke paa, at det er en Traver, som skal præsenteres ved visse Lejligheder, særlig forud for et Valg.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. Frederiksen: Jeg ønsker overfor det ærede Medlem for Ribe-Kredsens (Brorsen) Anvisning paa Hedejord at gøre den Bemærkning, at der til Statens Jordlovsudvalg kom en Skrivelse til Erklæring angaaende denne Sag, og den gik ud paa, at Udstykningsforeningen havde købt 1 000 Tdr. Land raa Hede til 50 Kr. pr. Td. Land, og nu skulde den sættes under Kultur enten paa Udstykningsforeningens Bekostning eller ved, at Staten overtog Arealen. Hedebruget havde været derude, og det havde udtalt sig om den Sag og fra-raadet, at Staten foretog disse Kultiveringsarbejder. Jeg siger: Hvis det ærede Medlem for Ribe-Kredsen ikke har anden Anvisning paa Jord til Købs end raa Hedejord ovre i Jylland, der først maatte under Bearbejdning i Løbet af nogle Aar for at komme i Kultur, saa er det ikke nok til at tilfredsstille den Jordtrang, der er i Øjeblikket. Det ærede Medlem har selv